

Hostal Sant Marçal

Montseny

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Coll de Sant Marçal
Emplaçament Poc després del Km.28 de la ctra. BV-5114

Coordenades:

Latitud: 41.80347
Longitud: 2.42037
UTM Est (X): 451849
UTM Nord (Y): 4628118

Classificació

Número de fitxa 08137 - 115
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XI-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 001702500DG52G0001SJ
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dj., 03/02/2022 - 19:41

Descripció

L'Hostal és un edifici construït al segle XVIII aprofitant part de l'estructura d'una casa prioral medieval. És un edifici de planta en forma de "L", amb un cos longitudinal que s'adossa al costat de migdia de la capella de Sant Marçal. El frontis del volum principal consta d'un eix d'obertures d'arc pla de pedra carejada amb el portal centrat. Consta de planta baixa, pisi i golfes i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. L'altre edifici també consta de tres nivells d'alçat i té la coberta a dos vessants amb el carener paral·lel a la façana. Les obertures es disposen formant eixos i són totes d'arc pla de pedra carejada. El tractament exterior dels murs es manté arrebossat amb morter de calç al principal, mentre que l'altre s'ha repicat deixant la pedra vista.

Observacions:

Actualment encara funciona com a hostal i restaurant.

Història

Antic monestir benedictí que està documentat des de l'any 1053. Va ser erigida l'any 1066 com a abadia pel bisbe Guillem de Balsareny i l'any 1097 ja consta com a priorat de Sant Esteve de Banyoles. Els monjos van deixar el lloc poc després per anar a Santa Magdalena de Mosqueroles o Sant Marçal de Baix, però el bisbe de Vic els va fer retornar l'any 1104, quan fou consagrada de nou. Entre els anys 1135 i 1140 va tenir un nou abat de nom Elies que li va permetre durant aquest període de temps passar de priorat a abadia. A l'església hi ha documentat un altar de Santa Maria des de principi del segle XIII i en tenia cura un sacerdot de Santa Maria de Mosqueroles. A partir del segle XIV a Sant Marçal només hi va quedar un sacerdot i un o dos monjos. L'any 1624, quan ja no hi havia vida monàstica, el priorat i les seves rendes van passar a la Congregació Claustral benedictina. En època moderna ja consta com a sufragània de Sant Julià de Montseny, amb cementiri propi. L'any 1725 la casa prioral va ser renovada. A la capella només s'hi diu missa el dia del seu aplec, mentre que la casa prioral fa molts anys, que s'utilitza com a hostal per a excursionistes i visitants.

Bibliografia

COMAS, P.; CASTELLS, J. (1994). *Esglésies i ermites del Montseny i del seu entorn*. Cardedeu: Museu-Arxiu Tomàs Balvey.

GAVIN, J.M. (1990). *Inventari d'esglésies. Vol 23. Vallès Oriental*. Barcelona: Pòrtic.

Inventari del Patrimoni Construït del Parc del Montseny. Pla Especial del medi natural i del paisatge del Parc del Montseny. Diputació de Barcelona i Diputació de Girona. Any 2008.

Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Montseny (Vallès Oriental). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

MARTÍ, J.M, et al. (1981). *Catàleg monumental de l'Arquebisbat de Barcelona*. Vol I. Barcelona: Arxiu Diocesà de Barcelona.

PLADEVALL, A., dir. (1984). *Catalunya Romànica: el Vallès Occidental i el Vallès Oriental*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.

PAGÈS, M. (2014). *Estels, ermites i esglesioles del Montseny*. Sant Celoni: Impremta Pagès.

PLADEVALL, A. (1989). *"El Monestir de Sant Marçal del Montseny"*, *Monografies del Montseny*, núm. 4. Viladrau: Amics del Montseny.

